

2016. május 15.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősimá

Pünkösdi Istentisztelet

„Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála. ²⁴Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én ígémet. Az az ige pedig, amelyet hallottok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki elküldött engem.” ²⁵„Elmondom ezeket nektek, amíg veletek vagyok. ²⁶A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. ²⁷Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen. ²⁸Hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam. ²⁹Most mondom ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy ha majd megtörténik, higgyetek. ³⁰Már nem sokat beszélek veletek, mert eljön e világ fejedelme, bár felettem nincs hatalma. ³¹Hogy azonban megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, ahogyan az Atya parancsolta:” Jn 14,23-31

Szeretett Gyülekezet!

János evangéliumának ezen szakasza, a 14., 15. és 16 fejezete Jézus búcsúbeszédét tartalmazza, amikor is beszél arról, hogy neki hamarosan el kell mennie (emberek kezébe adatik), és olyan valami fog történni Vele, amit nem fognak érteni, de küld Valakit, Aki segíti, pártfogolja, vigasztalja őket. Ő nem más, mint a Szentlélek. Hitünk alapja a teremtő Istenbe, Jézus Krisztusba, Isten egyszülött Fiába és a Szentlélekbe vetett hit. Az első kettővel még tudunk mit kezdeni, a teremtő Istennel és a keresztre feszített Jézussal, de vajon kicsoda a Szentlélek? Azért nagyon fontos erről beszélni, mert Jézus halála és feltámadása, mennybemenetele óta Jézus fizikálisan nincs jelen, hanem Valaki olyan van jelen a pünkösdi események óta, akit nem látunk, nem tapinthatunk, de jelenlétét mégis érzékelhetjük. A Szentháromság harmadik személye, Aki pünkösdtől óta munkálkodik, Aki hitre vezeti el az embereket. Mindenekelőtt engedjék meg a testvérek, hogy a három személyről külön-külön is beszéljek nagyon rövi-

den, bemutassam Őket, majd a Szentlélek munkáját hadd mutassam, miért küldte el az Atya?

Le kell fektetnünk először is, hogy a keresztyén egyházban monoteizmus van, azaz egy Isten-hit. Azonban mégis arról beszélünk, hogy a teremtő Isten is Isten, a Megváltó Jézus Krisztus is Isten és a Vigasztaló Szentlélek is Isten. Hogyan lehetséges ez, ha egy Isten-hit van? A Szentírás egyértelműen beszél a három személyről, azok jelenlétéről és munkájáról. Azt a teológiai fogalmat kell megjegyeznünk, amely segít megérteni az egy Isten-hitet a hármasságban, hogy egy Istenben hiszünk, egy Isten van három megjelenési formával. A kémia világából hozok egy képet, hogy egészen közel hozzam és megértessem a testvérekkel ezt a teológiai fogalmat. Kémiából tanultuk, hogy a víz vegyjele a H_2O , azaz dihidrogén-monoxid, két hidrogén és egy oxigén molekulából áll a víz vegyülete. Ennek legelterjedtebb megjelenési formája a folyékony halmazállapot. Földünk 71 %-át borítja víz, ebből 2,5 % édesvíz, a többi sósvíz. A víznek van még másik 2 halmazállapota, a jég, melynek szintén H_2O a vegyjele és a gőz, mely hasonlóan két hidrogén és egy oxigén molekulából áll.

Ugyan úgy H_2O , csak egyszer jégként, egyszer cseppfolyós vízként, egyszer pedig gőzként jelenik meg, illetve említjük. „Csupán” a megjelenési formája más, de egyébként ugyan az, ugyan olyan értékű, ugyan úgy vízként is, jégként is, gőzként is két hidrogén és egy oxigén molekulából áll. A Szentháromság kérdése is így érthető meg, hozható közel ez a komoly teológiai kérdés. Egy Istenről beszélünk, de három megjelenési formáról. Az Atya Isten, aki szavával teremtette ezt a világot, aki vezette az Ő népét felhő – és tűzoszlopban, aki megígérte a bűnbeesett embernek a Megváltót. Jézus Krisztus, a megígért (megjövendőlt) Megváltó erre a földre jött, beleszületett ebbe a világba, nem „ide pottyant”, megszületett Betlehemben nagyon puritán körülmények között, majd felnevelkedett és a megígért Megváltó az emberek kezébe adatott és elhordozva a világ bűnét (Ézs 53) elfogták, keresztre feszítették és meghalt. Jézus mindenben hasonlónak lett az emberhez: tudott nevetni, örülni, volt szomorú, többször sírt, gyászolt, fájt neki a másik ember szenvedése, s Ő maga is szenvedett, voltak testi gyötrelmei a kereszten, valóságosan szenvedett mikor korbácsolták, mikor átszegezték kezeit, s valóságosan

meghalt, kilehelte a lelkét. Miután eltemettetett, olyas valami történt, amit még maguk a tanítványok sem hittek el, hiszen nem volt még ilyen a történelemben, hogy akit a saját szemükkel láttak, hogy meghalt – nem tetszhalott volt –, sírba tették, eltemették, az az ember feltámadt, beszélt velük, együtt voltak és még 40 napig ott volt közöttük. Hihetetlen, de több száz tanú volt erre az írások szerint. Mennyivel lenne több Máténak, Márknak, Lukácsnak, Jánosnak, Pál apostolnak, a tanítványoknak, hogy ha hazudnának? Semennyivel. Hihetetlen, de megtörtént. Jézus Krisztus feltámadt a halottak közül. S ez a Jézus megígérte a Vigasztaló Istent, a mindenható Isten harmadik „megjelenési formáját”, a Szentlelket, aki hitet teremt, bizalmat ébreszt bennünk az Atya és Jézus Krisztus iránt. Mert magunktól, ahogy a konfirmációs Kátékban is tanultuk, magunktól nem tudnánk Benne hinni. A Szentlélek láthatatlan, de tapasztalható. Ez olyan, mint a bennünk lakozó lélek: láthatatlan, orvosi szempontból nem tudjuk megállapítani, hogy hol van, felépített testrészünkben hol helyezkedik el, de senki nem zárja ki a láthatatlansága miatt, hogy létezik. Mert ezzel érzünk dolgokat, ez dobban meg bennünk,

amikor szerelmesek leszünk, ez jelez nekünk, amikor valami marcangol, vagy fáj, s ez „repeset” az örömtől is. Hozzá tartozik az életünkhöz, lényünknek része, sőt meghatározó, elvitathatatlan része. Pedig láthatatlan, mégis hiszünk annak jelenlétében és valóságában. Miért gondolnánk, hogy Istennek nincsen Lelke? Ahogy neked is van, hiszen azt olvashatjuk a Bibliában: „**7Azután megformálta az ÚRisten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte orrába. Így lett az ember élőlényé.**” I Móz 2,7. Láthatatlan mégis tapasztalható. Annyi minden láthatatlan, megfoghatatlan, mégis tapasztalható. Csak egy dolgot hadd említsek, amiről itt Jézus beszél, s egyértelműen a Szentlélek munkája: „**26A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. 27Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.**” Jézus Krisztus megígérte, hogy békességet ad nekünk. A békesség megfoghatatlan, láthatatlan, de mégis tapasztalható! Hogyan? A Szentlélek munkája által! A

békesség egy olyan fontos jellemző, tulajdonság, fogalom, amelyre minden ember vágyik – kivétel nélkül. Azt a belső, mély békességet egyedül Jézus Krisztus adhatja meg a Szentlélek által.

Befejezésül pedig hadd említsek néhány szót a Szentlélekről, a munkájáról. Miért küldte el az Atya, miért van rá szükség? János 16,8-ban beszél Jézus a Szentlélekről, annak munkájáról: „⁸És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet.⁹A bűn az, hogy nem hisznek én bennem; ¹⁰az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; ¹¹az ítélet pedig az, hogy e világ fejdelme megítéltetett.” A Szentlélek legfontosabb munkája, hogy leleplezze a bűnt. A bűn az akadály a annak, hogy nem hiszünk Jézus Krisztusban, az ő váltságában, a bűn az akadály a annak, hogy azt gondoljuk, nincs szükségünk Jézus Krisztusra, mert úgy gondoljuk, meg tudjuk oldani a dolgokat nélküle is. A bűn felismerésének a hiánya vezet oda, hogy mennek tönkre emberi életek, házasságok, családok, roppannak össze emberek, keserednek el, lesz kilátástalan az életük, lesz békétlenség, szeretetlenség,

reménytelenség. A bűn ide vezet! Mindegy, hogy milyen életed van, mit mutatsz kifelé, belül akkor is érzed, hogy sok minden hiányzik. De ami a legjobban fel fog zaklatni az, amikor kifelé készülsz ebből a világból. Akkor fogod igazán érezni, hogy nincs békesség. Hogy az nem békesség, amit addig annak hittél! A Szentlélek rámutat arra, hogy a bennem levő bizalmatlanság, hitetlenség, istentelenség, a bennem jelen lévő bűn az akadály a annak, hogy Jézus Krisztusban nem hiszek. Nem hiszem el, hogy Ő valóságos megoldás lehet az életemre. A Szentlélek munkálja ki bennem, hogy felismerjem, Jézus Krisztusra van szükségem. Ő teheti rendbe az életemet, bocsáthat meg nekem olyan dolgokat, amelyek örölnék belül, amelyek békétlenséget okoznak bennem. A Szentlélek nélkül nem lehet hinni Jézusban. Ezért van szükség az Ő hitet teremtő munkájára. Amikor a bűnt leleplezi az életemben, szembesít azzal, hogy milyen vagyok valójában, amikor feltárja előttem és megérteti velem Jézus Krisztus értem történetét váltságát, akkor ébred hit bennem, hogy nekem Őreá van szükségem. Arra, akiben eddig nem hittem, nem vettem komolyan, kinevettem, kigúnyoltam, most Őreá van szükségem! Ő megbo-

csáthat, és új életet adhat! A Szentlélek munkája a szembesítés! A Szentlélek is egyedül Jézus Krisztusra mutat rá, Róla tesz bizonyosságot, hiszen Ő olyan békességet adhat, amelyet senki más. Ezért mondja Jézus: „**27Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.**” Milyen jó, hogy elmondta azt is: nem úgy adja, ahogy a világ. Mert a világban az tapasztalható, amit Jeremiás könyvében olvashatunk: „**14És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!**” Jer 16,14. Ebben a világban mondják, talán te is mondd: békesség, békesség és nagyon jól tudod, hogy nincs békesség. Mint ahogy nem olyan régen egy házassági lelkigondozásban előjött: „náluk békesség van, csak most krízist élnek át. De megoldják!” S arról kellett beszélnem, hogy miért csapjátok be magatokat, miért mondjátok, hogy békesség van, amikor látom, hogy nincs békesség, hiszen marjátok egymást, annyi mindent vágtok egymás fejéhez. Ez hamis békesség – ez nem békesség és nem fogjátok tudni megoldani. Nem is oldották

meg, külön is költöztek. Az önáltatás a legnagyobb ellensége az életrendezésnek és a békességnek. Ezért van szükségünk a Szentlélek munkájára, hogy leleplezze ezt a hamis békességet, rámutasson szívünk nyugtalanságára, csüggedésére és megoldást kínáljon Jézus Krisztusban! Pünkösdi ünnepén ezért adunk hálát, hogy eljött a Szentlélek, a megígért Vigasztaló, aki elvezethet a Jézus Krisztusban való hitre. Így engedjük, hogy Ő szembesítsen, leleplezzon és Jézusba vetett hitet teremtsen bennünk!

Ámen!